

**Studentii SNSPA și TWAU Club
mulțumesc sponsorului**

Patiseria Tineretului

**pentru sprijinul, susținerea și generozitatea
manifestate anul acesta pentru publicarea volumului
Dreams and Walls
TWAU 2018**

Dreams and Walls

TWAU 2018

Redactor: Gheorghe Iovan
Tehnoredactor: Ameluța Vișan
Coperta: Diana Cristina Bota, *Honorary Fellow of the TWAU Club*
Grafica ilustrațiilor: Diana Cristina Bota

Editură recunoscută de Consiliul Național al Cercetării Științifice (C.N.C.S.) și inclusă de Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare (C.N.A.T.D.C.U.) în categoria editurilor de prestigiu recunoscut.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Dreams and Walls : (TWAU 2018) / coord.: Silvia Osman, Anamaria Pavel. - București : Editura Universitară, 2018
ISBN 978-606-28-0801-3

I. Osman, Silvia (coord.)
II. Pavel, Anamaria (coord.)

821.111

DOI: (Digital Object Identifier): 10.5682/9786062808013

© Toate drepturile asupra acestei lucrări sunt rezervate, nicio parte din această lucrare nu poate fi copiată fără acordul Editurii Universitare

Copyright © 2018
Editura Universitară
Director: Vasile Muscalu
B-dul. N. Bălcescu nr. 27-33, Sector 1, București
Tel.: 021.315.32.47
www.editurauniversitara.ro
e-mail: redactia@editurauniversitara.ro

Distribuție: tel.: 021.315.32.47 / 07217 CARTE / 0745.200.357
comenzi@editurauniversitara.ro
O.P. 15, C.P. 35, București
www.editurauniversitara.ro

Silvia Osman

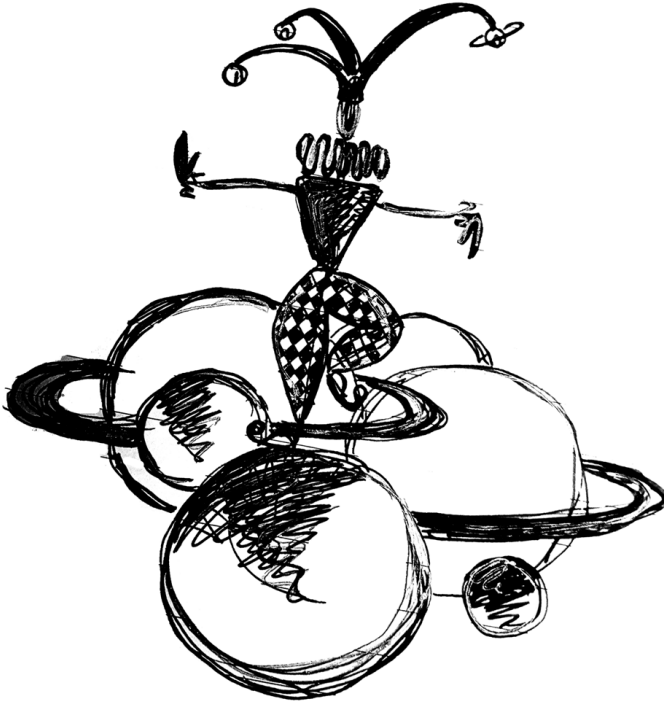
Anamaria Pavel

Dreams and Walls

TWAU 2018

EDITURA UNIVERSITARĂ
București, 2018

„TAKE DOWN THIS WALL!”

Ronald Reagan 1987

Dante Stein
Founder and President RE:START Romania

Dear future leaders of our country, of companies and organizations:

Allow me to first quote 2 illuminated thinkers.

“IT’S IMPOSSIBLE UNTIL SOMEBODY DOES IT”

Nelson Mandela

*“THE WORD IMPOSSIBLE IS NOT IN MY
DICTIONARY”*

Napoleon Bonaparte

Further on, allow me now to quote one phrase and 3 words that have been guiding lights in my life, namely:

“If you think you could do it. Do it”

Mortality

Legacy

Solidarity

This phrase and these three words, while seemingly unrelated to each other, are in fact very related, here is why:

-Being aware that I have only a limited period of time on this earth (**Mortality**) and wanting to do my very best (**Do it**) I want to leave behind something of substance (**Legacy**) specially for weaker members of our society (**Solidarity**)-

You see, dear future leader, it is only in your own hands to shape your own future and that of society. It’s never in the hands of your parents or your friends or your teacher or your boss or your colleagues or your spouse.

IF YOU THINK YOU COULD DO IT. DO IT

It's only and purely in your hands.

Depending on the situation, the aforementioned people can help or impede you. Nevertheless, whatever the circumstances, it's only up to you to make it to the top.

The biggest mistake you can do is to find excuses and blame everybody and everything if things don't go the way you want them to go. It's dangerously comfortable to do so, but then you will be frustrated and unhappy.

To achieve all of the above, you simply must believe in yourself and, very important acquire the necessary knowledge: 50% of success comes from the belief that you can make it; 25% is knowledge and 25% is luck. As you can see the biggest facilitator to your success is you.

You have received an education, you have ideas, you have courage, you have the knowledge of the world at your fingertips through the internet, you don't live in a war torn zone, you are healthy.

You are prepared to go to the top. It has never been easier then today.

Finally, and this is important; You can be the driver or the passenger of the car, but if you are the passenger you cannot be in control of where the car goes.

Be the driver, be in control, trust yourself. Go to the top. You will enjoy it.

Dante Stein
Founder and President RE:START Romania

VISELE NU CAD, ZIDURILE NU ZBOARĂ

Dan Cărbunaru

Când visele se iau la întrecere cu zidurile, Iubirea se ciocnește cu ura și indiferența. Curgerea sfidează nemișcarea. Mișcarea se luptă cu inerția. Iar Creația strălucește acolo unde apare umbra zidului.

Cine își amintește visul de peste noapte, cine îl visează ziua, cine lucrează la el, nu mai are timp de ziduri. Forța viselor noastre nu poate fi stăvilită de zidurile altora. Dar, oare, se poate pleca sub greutatea celor ridicate de noi?

Autolimitarea, pentru care pare mai ușor să dăm vina pe context sau pe influențe externe, este materia primă din care ne confecționăm, conștient sau nu, Zidul. Copilul devenit adult pare mai dispus să aloce resurse pentru ziduri decât pentru vise. Societatea are instrumente și mecanisme perfecționate în timp pentru a accelera sau încuraja aceste tendințe.

Totuși, cea mai bună dovadă că nici adulții, îmbătrâniții, nu renunță la vise, este bucuria cu care sunt dispuși să le urmărească pe cele construite sau povestite de cei mai mici decât ei, mai ales când sunt din aceeași familie.

Există, oare, un moment în care să se facă prea târziu să visezi? Aș crede că nu. Aș crede că fără Vis, trăirea coboară mult în biologie. Proiecția devenirii data de Vis devine realitate întru binele nostru și al celor din jur la fel de spectaculos, poate chiar mai spectaculos decât migala aplicării legilor fizicii la o procedură inginerească.

Între Vis și Zid patrulează Frica. Ea se alimentează la umbra Zidului și se chircește mititică la lumina Visului. Ea, Frica, e dispusă să facă rapid echipă cu Frica altora, pentru a ridica Ziduri mai mari, în interiorul cărora să încapă mai mulți. Muncim, cu toții, la acest Zid. Împreună. Visăm, însă, de unii singuri. Chiar și așa, ce forță are Visul, dacă reușește să zboare

peste toate limitările, condiționările și proiecțiile de zădărnice de pe Zid?

Istoria consemnează ridicarea și prăbușirea multor Ziduri. Nici un Vis nu a murit de la primul încoace. Visați! Vor fi mereu constructori de Ziduri. Dar chiar și munca lor va fi fost zadarnică atunci când în Cetate va fi renunțat ultimul Visător!

Dan Cărbunaru
Jurnalist
Calea Europeană

DESPRE LIBERTATE, CURAJ ȘI ALȚI DEMONI

Conf. univ. dr. Silvia Osman

Plimbându-se pe malul oceanului, să vadă răsăritul, un om zări de departe un pescar, învăluit în lumina slabă a dimineții născânde. Silueta nemișcată a bătrânului părea că se contopește cu peisajul din jur. Privea orizontul, cu ochi mijiți, atent doar la foșnetul valurilor și la lumina soarelui care năvălea trandafiriu dinspre apă și cer, dinaintea lui. Judecând după găleata aproape plină de lângă el, bătrânul părea să își fi petrecut parte din noapte pe țarm, pescuind.

“*N-ai un capac pentru găleata asta?*” întrebă omul îngrijorat că bătrânul pescar, pierdut în visarea lui, își va pierde curând captura dobândită cu atâta trudă. “*Mai e un pic și-ți ies crabii din găleată, prietene!*”, continuă îndatoritor omul.

“*Nu-i nevoie de capac*”, răspuse pescarul liniștit, fără să își dezlipească ochii de orizontul de-acum aprins de vâlvătaia zorilor.

“*Curând vei alerga să strângi crabii de pe plajă, prietene*”, stăruie omul binevoitor.

“*N-ai grijă. Nu e cazul. Cum ajunge unul să se apropie de marginea galeții, se găsesc doi-trei să îl tragă înapoi*”, explică liniștit pescarul omului care rămase fără glas, năucit de răspuns.

În lumina născândă a dimineții, găleata cu crabi de pe plaja albă, nesfârșită și înțelepciunea limpede a pescarului îi deschiseră omului ochi către adevăruri la care nu se gândise niciodată.

Oare câți dintre voi se încumetă să se întindă, precum crabii din poveste, să treacă dincolo de marginea găleții de vise și de idealuri, către nemărginirea potențialului cu care sunteți înzestrați, atunci când cei mărginiți de propria lor

limitare vă trag în jos, îndoindu-se de șansele sau de reușita voastră? Câți dintre voi aleg să își asume saltul în gol spre libertate? Câți dintre voi sunt trași în jos de bunăvoință sau de îngrijorarea sau de neîncrederea celor dragi, care se tem că veți eșua sau că veți fi răniți sau dezamăgiți pe parcurs? Câți dintre voi înțeleg că cei din jur vă protejează de eșec, atunci când vă spun că încercarea e prea grea pentru voi, că efortul este peste puterile voastre, că e bine să vă mulțumiți cu puțin? Câți dintre voi își urmează calea și visele? Câți aveți curajul de a vă părăsi zona de confort, siguranța, tiparul, șablonul în care “colcăie”, precum crabii în găleata pescarului, familiarul?

Atașamentul față de convenție, față de normă, față de regula lui “așa se face” este atașamentul față de găleată și față de crabii care trag în jos visul și saltul și posibilitatea de a trăi excepțional.

De pe plaja albă, de-acum nesfârșită, vă îndemn să îndrăzniți. De dincolo de marginea care părea înfricoșător de înaltă, înainte de salt, vă îndemn să aveți curaj și încredere în voi înșivă, în potențialul vostru interior. Dincolo de tot și toate, din aici și acum, vă îndemn să fiți voi înșivă, mai presus de orice.

Dreams and Walls este despre puterea de a alege liber și de a visa, de a îndrăzni și de a vedea dincolo de ce spun alții că văd în voi și în lumea din jur. ***Dreams and Walls*** este despre autodepășire prin cunoaștere și autocunoaștere, despre limite și limitări și despre experiențe. ***Dreams and Walls*** este despre libertate și despre a trăi frumos viața, îndrăznind să îți asumi alegerile, visele, propriile valori și coordonate.

Dreams and Walls este despre plaja nesfârșită care se întinde sub pași, la răsărit, atunci când propriile tale alegeri

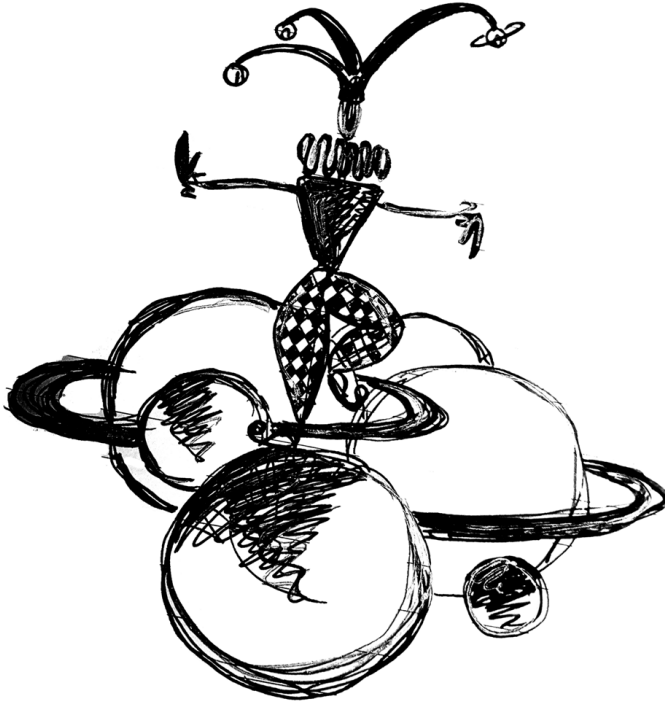
sunt departe de influențe limitative, când propriile tale alegeri îți desenează lumea, nu despre ce cred sau spun ceilalți.

Dreams and Walls este despre nelimitare, despre acceptarea măreției și a nelimitării ca opțiuni de viață, despre a gândi, despre a simți și a trăi în libertate, îmbrățișând-o. *Dreams and Walls* este despre asumarea deopotrivă a eșecului și a succesului, știind că înțelegerea, conștientizarea asumării este unica variantă posibilă pentru a trăi deplin, rotund, complet și complex în lumea ce ne înconjoară cu multitudinea ei de experiențe și posibilități de manifestare a uriașului potențial pe care îl conțineți.

Eu, vă doresc curaj. Vă doresc curajul de a citi și de a înțelege, curajul de a îndrăzni să visați și să îi lăsați și pe cei dragi să viseze și să își întindă aripile spre marginile propriilor vise. Vă doresc curajul de a recunoaște zidurile pe care vi le-ați ridicat singuri spunându-vă “eu nu pot” și pe cele pe care vi le-au așezat în drum cei care v-au spus “nu se poate”. Vă doresc curajul de a spune “da, pot” și de a îndrăzni, precum și curajul de a spune “nu” și de a refuza să vă limitați, curajul de a vă asuma greșelile și eșecul, curajul de a vă ridica din nou și de a vă autodepăși.

Vă doresc curajul de a crește peste așteptări și de a vă întinde aripi nesfârșite către visele voastre cele mai neobișnuite, curajul de a fi liberi și de a vă asuma libertatea de a vă materializa visele. Vă doresc curajul de a vă desprinde de familiar și de tiparele nescrise ale convențiilor care vă limitează potențialul. Vă doresc curajul de a fi, curajul de a fi, pur și simplu, voi înșivă, frumoși și liberi, aici și acum.

HERE WE GO AGAIN...

Drd. Anamaria Pavel

HERE WE GO AGAIN...

In 2018, a new, powerful, and interesting generation entrusts its *Dreams and Walls* to TWAU's canvas. It had been a great year and I want you to know that I enjoyed every moment of sharing with you the same passion for the English language. I hope you will take what you have learned this year and build on it as you continue your studies. Each one of you has a bright future ahead of you. You, those who present their work within this new book of ideas and expectations, and your classmates as well, deserve a really special thank you for all your contributions to the refinement of different methods and techniques of studying English for Specific Purposes.

You took the weekly challenges (writing essays on your notebooks, uploading papers on Moodle, posting specialized vocabulary on Facebook, and attending regular classes) in your stride. I know it wasn't always easy for many of you, but the outcome is rewarding. Please, don't let your work fade away and make the effort to be a *Lifelong Learner*.

I'm also very grateful to professor Silvia Osman for her determination in bringing to life the third volume of TWAU. This project was forged out of the sheer desire to motivate students, the most challenging task to any teacher. Therefore, we – the teachers, are striving for inspiring each student along the way. Finding the right incentive for your engagement in the English course is easier to be said than done. Students tend to comply with all the demanding tasks for each week, therefore we have come up with a new approach to motivate you to work harder all week long. In this vein, Silvia Osman perfected the *Interactive Transformational Educational Model* (ITEM) that aims to involve students into learning by

